

August 5, 2016

FASHION SHOW

Em thua tôi 10 tuổi, nên có gọi bằng "em" thì cũng đúng. Đọc tiểu sử của em thì em gốc gác người Bến Tre, lên Sài Gòn ghi tên học ở Đại Học Văn Khoa năm 1973 nhưng chỉ khoảng hơn một năm sau, việc học của em bị gián đoạn vì "chính quyền Cộng Hòa Miền Nam kiểm soát toàn bộ miền Nam". Nói rõ hơn là khi Cộng Sản chiếm miền Nam. Như vậy, theo tiểu sử của em trong Wikipedia, em lớn lên và được cho học hành trong vùng kiểm soát của Việt Nam Cộng Hòa, không chỉ vào rừng chích đít tâm bậy tâm bạ rồi nhận bừa là có bằng cử nhân luật như thằng Ba Éch hay những thứ ngợm nhảm nhí khác ở Việt Nam bây giờ.

Em vào trường Văn Khoa trên đường Cường Để, khi tôi không còn thỉnh thoảng ghé ngang để...tìm một tà áo:

*Ta nhớ ngày xưa cuối giảng đường
Mắt đầy sao và áo đầy hương
Em đem trời đẹp vào trong lớp
Ta thấy trong hè bỗng đã xuân...*

*Ta thấy chiều rơi trên hành lang
Nắng loang vệt nhỏ dưới sân trường
Em đi chiều bỗng vàng trên mái
Tà áo băng khuâng lá ngập đường...*

Như vậy là tôi không thấy em trong những giờ của các giáo sư Nghiêm Thẩm, Nguyễn Khắc Hoạch, Nguyễn Khắc Kham, Vũ Khắc Khoan...

Rồi em theo Việt Cộng, không còn học Văn Khoa nữa.

Em về Bến Tre, đúng là "*không có chó, bắt mèo ăn...*", em đi làm cho cách mạng, từ từ leo dần lên một số những chức vụ không lấy gì làm vẻ vang cho lắm như phó phòng, trưởng phòng... toàn những việc không dính gì tới những môn học (chưa chắc em đã ghi danh) ở trường văn khoa, rồi và cuối cùng là chủ tịch cuộc, không phải là QUỐC HỘI.

Em tên là Nguyễn thị Kim Ngân, không biết có phải là tên thật hay không, nhưng phải nói ngoại hình, em trông khá hơn nhiều em khác, tên cũng tối tân hơn cái kiểu em Tông thị Phóng nhiều.

Mới đây, nói rõ hơn là sau khi em được bọn đười ươi đưa lên làm chủ tịch cuộc hội, em bỗng... nổi cộm hẳn lên, với cảnh em tuyên thệ nhậm chức. Em mặc một chiếc áo dài rất hoa lá cành, giơ một tay lên thề, tay kia đặt trên một tập giấy gói xôi (?), phía sau có ba đười ươi cười toe toét... Người ta chú ý ngay đến chiếc áo thêu hoa hoét em mặc, Đó là một chiếc áo dài rất kiểu cọ, không hề giống như những chiếc áo của mấy em đười ươi khác. Áo em mặc có cổ thấp, vai raglan, màu sắc tươi tắn hoa hòe hoa sỏi tung bùng, khiến phe chợ Đồng Xuân phát điên lên vì ghen tức.

Và cũng từ đó, em xuất hiện nhiều hơn, lần nào cũng áo dài kiểu cọ rất dã man, cứ như vừa đi vừa ưỡn ẹo "*la plus belle pour aller danser...*" không bằng. Những chiếc áo em mặc đều được may khá đẹp, trước ngực có thêu hay vẽ như những chiếc áo của các buổi trình diễn thời trang áo dài. Thôi thì đủ kiểu cổ cao, cổ thấp, cổ thuyền... nhưng vẫn phải là tay raglan mới được.

Thế là những kiểu áo kiểu đòi truy mà dép râu nón cối thù ghét của thời Ngụy được cho vùng lên, sống lại sau khi bị cấm đoán, cắt nghiêng cái vạt đi cho đúng nét đẹp cách mạng lại xuất hiện ở em. Người ta nghĩ có thể trong những ngày ở trường Văn Khoa đã có những lần em dỗi mắt trông vờ những chiếc áo tiểu thư Sài Gòn, nên bây giờ em phải mặc cho bằng được những chiếc áo đầy nét đòi truy đó. Nhưng những chuyện như vậy thường hay đi những bước quá độ. Em mặc áo dài kiểu cọ lia chia. Mỗi lần xuất hiện lại phải một chiếc áo với một design mới, cho dù là để cho cá ă cho Obama tởn hồn hay vài ba dịp khác. Nhưng gần đây, em thừa

thắng xông lên khiến em lộ nguyên hình một con nhà quê bày đặt học làm sang nhân dịp em xuất hiện cạnh mấy đười ươi đực trong buổi lễ thương binh liệt sĩ. Trong khi mấy đười ươi đực mặc Âu phục, ca vát thì em chơi nguyên một quả áo dài đỏ loét hoàn toàn không thích hợp trong một dịp cần một (chút) không khí trang nghiêm. Em lại chơi một quả *fashion show* trình diễn thời trang cho bố những ngày cơ cực. Em không hề biết trang phục cũng phải cho hợp thời và đúng lúc: không phải lúc nào cũng có thể y phục giống như mọi lúc. Chức vụ đứng đầu cuộc hội của em không cần phải diêm dúa, lòe loẹt như thế, hướng chỉ khi xuất hiện trong những dịp cần trang nghiêm. Em có thấy quần áo của tổng thống Đại Hàn chưa? Đâu phải lúc nào tổng thống Phác Cận Huệ cũng một chiếc hanbok lụa đầy màu sắc đâu. Hay Indira Gandhi trong chiếc sari tha thướt, hay Margaret Thatcher, hay Hillary Clinton, Golda Meir...

Càng kiểu cọ càng hổ là vậy. Bớt lại đi chứ em! Hay là hỏi xuân hơi... muộn?

Bùi Bảo Trúc

Nguồn: <http://thuguibanta.blogspot.com.au/2016/08/august-5-2016.html>

www.vietnamvanhien.net